

сж длѣжноститѣ на „шилбока у граду и на мъртвой стражи“ (часовой въ крѣпостъта и въ стражевата верига).

За забѣлѣзване е, какъ скоро усвояваха нашитѣ *хъш-лаци* всичко онова, което отъ военното образование имъ се преподаваше. Онѣзи отъ тѣхъ, които се обучаваха 30—40 дни бѣхж съвѣмъ като стари войници, а които се бѣха обучавали 15—20 дни приличаха на войници, които сж служили 2—3 мѣсеца. Освѣнъ това и занятията съ тѣхъ не бѣхж даже и усиленн: до пладнѣ три часа, а слѣдъ пладнѣ два. Но въ врѣме на самитѣ занятия тѣ цѣли се обръщаха въ очи и уши да видятъ и чуютъ онова, което имъ се показваше. А пъкъ въ свободното си врѣме, току се надпреварваха да показватъ единъ другому кой по-добрѣ е усвоилъ показаното. Когато въ четата пристигнеха нови хъш-лаци, старитѣ считаха за своя длѣжностъ да имъ покажатъ всичко онова, което сами знаяха; послѣднитѣ дѣйствително, въ много кжсо врѣме успѣваха да стигнатъ по-старитѣ си другари. Причината на толкова бързото усвояване на войнишкото обучение бѣше, че хъш-лацитѣ се отнасяха съ голѣма любовъ къмъ военното дѣло, и се прѣдаваха съ всичкото си сжщество на него.

Облѣкло на хъш-лацитѣ никакво форменно или не форменно се не даде отъ сръбското правителство. Всѣкой отъ тѣхъ си носеше такова, каквото имаше. По-заможнитѣ бѣхж си направили единъ видъ форменно войнишко облѣкло състояще се отъ едннъ сиво-жълтъ шаеченъ мундиръ, съ права яка, обшита съ зелено сукно, ржкавитѣ съ зелени капаци, три реда желти, металически, длъгнести копчета, съединени по между си съ зеленъ гайтанъ, закончава се на сръдния редъ копчета съ петлици отъ гайтана, който съединява копчетата. Панталони отъ сжщия шаекъ както и мундира съ широки зелени лампаси. Колѣнната обшита съ мишинъ за да не се кжсатъ при стрѣлбата на колѣнѣ. Шапка отъ черна или бѣла агнешка кожа съ зелено сукнено дъно. На шапката като кокарда жълтъ металически лъвъ, исправенъ на заднитѣ си крака върху полумѣсець, и държи въ единия си прѣденъ кракъ мечъ, а въ другия знаме. Нѣкои имаха на шапкитѣ си и султани отъ пера подобни на тѣзи, каквито носятъ сега полковитѣ командири. Другитѣ, които нѣмаха сръдства да си